

عنوان مقاله:

بررسی جایگاه قانونی و حقوقی طراحی شهری در ایران

محل انتشار:

کنفرانس عمران، معماری و شهرسازی کشورهای جهان اسلام (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

سارا قهری للکو - دانشجوی دکتری تخصصی طراحی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز ایران

آرش ثقفی اصل - عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز ایران

خلاصه مقاله:

در دهه های گذشته گرایش به طراحی شهری-دانش هدایت تحولات شهری در جهت ارتقای کیفی- با اقبال فزاینده ای در ایران روبرو بوده است. طی این دوره، به رغم ابهام در جایگاه جایگاه قانونی و متولی رسمی طراحی شهری در کشور، دستگاه ها و سازمانهای متعددی با عقد قراردادهای گوناگون مسیولیت تهیه انواع پروژه ها را به شرکت های مهندسان مشاور واگذار کردند که از جمله آنها میتوان به تلاش های سازمان های مسکن و شهرسازی، شرکت های عمران و بهسازی، سازمان زیباسازی شهرداری تهران، شهرداری ها، سازمان نوسازی شهر تهران، شرکت توسعه شهرهای جدید و... اشاره کرد. قوانین و مقررات میتوانند مشروعیت قانونی به چارچوب برنامه ریزی و فعالیت هایی که از سوی نهادهای حکومتی و نیمه عمومی و خصوصی و دیگر مراجع ذیربط انجام میگردد، ببخشند. قوانین بیشتر نقش نظارتی و هدایتی و حمایت کننده دارند و توصیه ها و الزاماتی کلی را برای اجرا معین میسازند. اینها سپس به وسیله آیین نامه های مربوط تفسیر میشوند و جنبه اجرایی می یابند. در نظام برنامه ریزی کنونی کشور به ویژه در طرح های توسعه شهری، تصویرچندان روشنی از حوزه عمل و فرایند تهیه و تحقق پذیری و نیز جایگاه قانونی طراحی شهری وجود ندارد. طراحی شهری در ایران به لحاظ قانونی جایگاهی ندارد و دلیل آن به عوامل متعدد برمیگردد از جمله: عدم آگاهی مردم از حقوق و قوانین-عدم آگاهی مسیولان از سلسله مراتب شهری-وجود خلافت اداری سازمان ها -عدم توسعه انسانی و...

کلمات کلیدی:

طراحی شهری، قانون شهری، حقوق شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/776767>

